

ERICSSON PEKINGNYTT

Personaltidning för anställda vid Telefon AB LM Ericssons Norrköpingsfabrik Nr 2 1986 Årgång 8

NY TEKNIK PÅ VÄG

I slutet av maj levererades de första 2Mb/s-repeatrarna i den nya ytmonteringstekniken. På bilden är det fr v Ingrid Wiklund, Iréne Stensson och Ann-Charlotte Nord som stolta visar upp premiärexemplaret som de tillverkat.

Läs mera på sidan 4.

*Redaktionen önskar läsarna
en trevlig midsommar och en skön semester.*

Mitt i Norrköpings världsunika industrilandskap lever och verkar vi på NG.

Omkring oss lever staden full av upplevelser och förändringar. Även inom dörrarna hos oss blåser snabba och växlande vindar med mycket hårt arbete, tidvis övertid, mindre behov ibland. Ny teknik står för dörren till vintern och en del problem med sysselsättningen kan skönjas.

En spännande framtid och miljö för den som älskar förändringar.

Att möta förändringar och klara dom är kanske det som vi är bäst på, så jag ser framtiden an med tillförsikt.

Till slut vill jag tacka alla för ert glada humör och alla goda ideer och önska alla med familjer en skön och varm semester.

Rune Lindén

SYSSELSÄTTNINGEN

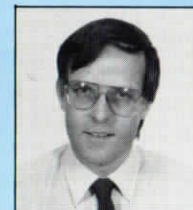
Enligt de produktionsplaner vi hade när vi startade året såg inläggningen svag ut, men redan efter några veckor lyckades vi erhålla stora order till Mexico och Holland. Mycket till stor del beroende på våra snabba leveranstider.

Dessa nya order skulle börja levereras redan i april-maj. Detta innebar att vi fick en mycket stor överinläggning under april-maj. För att klara dessa order måste vi lägga ut arbeten till fabrikerna i Söderhamn och Katrineholm samt Irland.

Vår egen fabrik har haft mycket höga leveranskrav med mycket övertid under samma tidsperiod, men när vi återkommer efter semestern ser produktionsprognosen mer normal ut för tredje kvartalet. Fjärde kvartalets inläggning visar på en stor underinläggning, men detta kan fortfarande förbättras.

Målsättningen att minska vårt släp till under 1 period innan årslutet kvarstår. Släpet är idag ca 3,5 perioder. Med denna släpreduktion och den inläggningen vi idag vet om, så pekar detta på full sysselsättning för hela 1986. Tillbakagången på analoga system fortsätter. PCM ledningsutrustning visar en viss ökning. Spolbehovet för andra halvåret visar på ca 55000 spolar/period. Behovet av virade kablar fortsätter att öka. Legojobben beräknas utgöra ca 30 personers sysselsättning för andra halvåret 1986.

Bo Lindesvik

PERSONALNYTT

JAN FAHLGREN vikarerar som chef (NOFC) vid gruppen för funktionskontroll och konstruktion, sedan 1986-05-01. Jan började vid NG 1971 och har tidigare arbetat med instrumentunderhåll, som kontrollingenjör och senast som konstruktör.

STEFAN BACKHAUS är ny arbetsledare för kvällsarbete fr o m 1986-06-01. Tidigare har Stefan arbetat som serviceman vid isättningsmaskinerna på VT 316.

GUNNAR WALLSTRÖM är ny arbetsledare vid lagret på Importgatan fr o m 1986-08-01. Gunnar är NG-veteran och började vid NG 1962. Han har sedan dess hunnit med att arbeta som avsynare, montör, förrådsarbetare och instruktör. Sedan 1972 har Gunnar arbetat som planerare vid NPP.

FÖRSTA LEVERANSEN UTAN HÅL

1:a leveransen gjord!

Under v 22 utfördes monteringen av de första repeaterkorten med ytmonterade komponenter. Det var 12 st 2Mb repeatrar avsedda för vidare utvärdering på "konstruktions labbet". Korten monterades för hand med vacuumpincett, och enligt Irene som monterade gick det bättre än väntat.

En lite mera ovanlig svårighet noterades dock. Limmet härdade tidigare än beräknat. De försök som gjordes i vintras gav annat resultat. Det var försommarens starka (?) solljus som fick limmet att härda i förtid. För övrigt den enda negativa bieffekt vi sett av solskenet.

Lödningen av korten gjordes i den nya jetvägsmaskinen och även detta resultat blev mycket bra.

Yvonne Nilsson, VT 721, lär sig montera komponenter i ytmonteringsteknik.

Nästa order på 200 st blir en s k "förserie" för leverans till Svenska Televerket för en provsträcka.

Även denna order får handmonteras, men v 32 d v s i början av augusti kommer automatmaskinen från Schweiz att installeras. Under hösten kommer all annan erforderlig utrustning att levereras, med en IR-ugn som första början. IR står för Infra Röd och anger värmekälla för ugnen som skall användas för att löda komponenter på "ovansidan".

Vi återkommer med mera rapporter i nästa nummer.

Bengt Johansson

Om du blir sjuk under semestern meddela försäkringskassan!

Anmälan till företaget, kan göras under adress:

Telefonaktiebolaget:

L M Ericsson

"Sjukanmälan"

Box 3006

600 03 NORRKÖPING

Poststämpelns datum gäller som sjukanmälningsdag.

ANSVARSLÖST

Det är förbjudet att skicka kretskort, ömtåliga komponenter och pengar i vandringskuvert.

Bror-Axel Sjöberg, vår postmästare, ansvarar ej för att pengar kommer bort eller att ömtåliga saker förstörs.

Rivigt men korkat!

Häromdagen var jag tvungen att ringa en viss Myndighet så jag stegade iväg till automaten på jobbet för att ringa. Det är ju tyvärr så att vissa Myndigheter har lite speciella telefontider.

Nåväl, eftersom jag inte visste numret så försökte jag leta reda på det i telefonkatalogen. Jag säger **försökte** – för sidan där Myndighetens nummer skulle ha stått – den fanns helt enkelt inte! Den var bortriven! Som flera andra, förresten. Men nu har vi ju fått en **ny katalog** och jag har en förhoppning: **Att ingen river ur några sidor!**

För egen del så ordnade allt upp sig ändå, men tänk den dag något allvarligt händer – och man står där med en trasig telefonkatalog!

Då j...r.

HEJ PEKINGNYTT

Vi hör ofta talas om mobbning i skolan och rasism uti världen, men det förekommer tydligen lika ofta på vår fabrik.

Det beror dessvärre inte på utseende eller hudfärg, utan om man är nykomling trycks man ner av de som är äldre i gamet.

Att inte bli tilltalad på flera dagar eller bli tillrättavisad när man gjort fel hör visst till. Nej skärp er LM-are, och värna om era arbetskamrater.

"Rör inte min kompis"

RÄTTELSE

I förra numret av Pekingnytt presenterade vi nya Metallstyrelseledamöter. Felaktigt uppgav vi då att Lennart Blixt är sekreterare. Rätteligen ska det vara ledamot och sekreterare är Inga-Lill Ringqvist. Vi ber om ursäkt för fadäsen.

*Trevlig
Sommar*

EVA-PROJEKTET

Alltför många ungdomar är idag arbetslösa. Arbetslösheten är ett stort samhällsproblem och allvarigast är den för de ungdomar som efter avslutad skolgång möter ett vuxenliv där de inte efterfrågas. Flertalet av dessa ungdomar är välutbildade med minst 2-årig gymnasial utbildning, men de är "fe-lutbildade" i den meningen att de saknar en yrkesinriktad utbildning eller att de har en utbildning som riktar sig mot den offentliga sektorn. Mot denna bakgrund har diskussioner först mellan Ericsson, Volvo och ASEA om att göra en samlad satsning för att ta emot arbetslösa ungdomar i åldern 18-24 år. (EVA-anställning i 5 månader). Tyvärr kan vi inte erbjuda ungdomarna längre anställning. Motivet för en sådan här satsning, förutom att minska arbetslösheten bland ungdomar, är att ge ungdomarna kunskaper om industriarbetets villkor och möjligheter, att verka för en positiv attityd till industriarbete.

Norrköpingsfabriken har idag 10 "EVA-anställda", 3 killar som arbetar med emballering och packning samt 7 tjejer som är sysselsatta med kabelarbete. Här följer några synpunkter från några "EVOR".

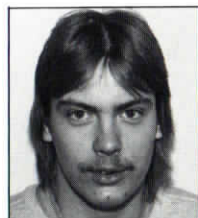
Ann-Charlotte Lundell: Har gått 2 år på gymnasiet konsument/ekonomisk linje samt arbetat som lokalvårdare. Tycker arbetet på Ericsson är bra, fått en annan syn på industriarbete nu när hon har fått prova på, förtjänsten, kamratandan, arbetstider är bra. Inget att klaga på.

Bercin Kabaci: Har gått ut grundskola samt arbetat som lokalvårdare. Trivs med kamrater och arbetsuppgifter, men svårt att få ackordet att gå ihop, tycker ackord är stressigt. Anställningsformen är OK, men oviss.

Gisela Pettersson: 3 årigt gymnasium, samhällstenskaplig linje, tidigare arbete på dagcenter och pensionat. Tycker arbetskompisar, tider, förtjänsten är bra. Kan ej tänka sig att arbeta med kablar livet ut, har tidigare varit "sommarbarn" och PRAO på Ericsson. Anställningsformen "EVA" är inte så bra, man vet inte vad som händer efter 5 månader.

Nicklas Wirro: 2 år verkstadsmekaniskt gymnasium och arbete på en mekanisk verkstad, önskar att han får arbete efter sin utbildning men det är svårt innan man har gjort luppen.

Marita Svensson: 3-årigt gymnasium, naturvetenskaplig linje. Har också hunnit med arbete på Skogaholms Bröd och Svea Choklad. Bra kamrater och arbetsledning, trivs bra trots buller och enformiga arbetsuppgifter, detta är ett arbete jag kan tänka mig ha för en kortare tid, förtjänsten är bra. Ska söka in till optikerlinjen.

Jimmy Karlsson: Har gått snickeriutbildning genom MU. Bra kamratskap, trivs så där, arbetstiderna är bra. Lönen är dålig, men vi har nu fått ackord så jag hoppas förtjänsten blir bättre. Arbetet är bättre än vad han trodde, även om det är ryckigt ibland, det är bättre än att vara arbetslös.

EMMA

GÖR ERA RÖSTER HÖRDA

är Ruth Langs' mening till framför allt ungdomarna. Var inte lika passiva som vi äldre har varit. Ni behöver inte finna er i allt, fortsätter Ruth som började jobba på LM 1962 och går i pension nu i juli.

Ruth har varit en mycket aktiv person i Verkstadsklubbens styrelse som sekreterare, kulturombud mm. Hon var förresten den som såg till att vi fick ett arbetsplatsbibliotek.

Hon var också bland de första som internutbildades till provare, omkring 1970, efter att ha varit avsynare. Att Ruth är en aktiv Fredskvinna och fortsättningsvis kommer att vara det vill vi gärna tro och önskar lycka till i fortsättningen.

AG.

Ruth Lang gör ett av sina sista arbetspass vid mottagningskontrollen.

FORTSÄTTNING FRÅN FÖRRA NUMRET MED RYGGSÄCK I INDONESIA

Av Åza Stameus och Marie Andersson, VT 316

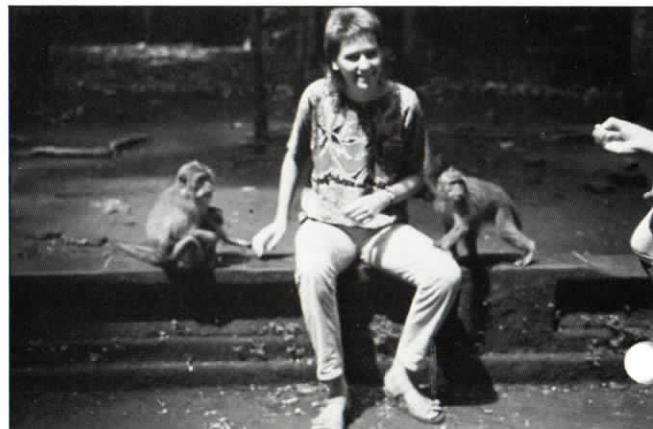
Åza Stameus

I Yogya åkte vi på vår första släng av magsjuka och blev liggande varsin dag. Förutom det var vi och såg på klassisk javaneisisk dans. Intressant! Otroliga dräkter och mycket speciella rörelser, som vi skulle upptäcka återfinns i alla de olika danserna. Vi tog också en tur till templet av Borobudur, ett av världens största buddistiska monument, byggt mellan år 778 och 842 e Kr. Ett imponerande tempel, med enorma buddafigurer och stenreliefer på varenda yta, helt otroligt! Surabaya avklarades på en halv dag då vi blivit sura för att det inte gick att växla resecheckar... Första banken växlade inte efter kl 12 (trots att banken fortfarande var öppen, men klockan var 12:10) och den dom hänvisade till tog inte Thomas Cook-checkar...

Nu åker vi till Bali; sa vi och hoppade på första bästa tåg som tog oss en bit på väg, till Jember där vi anlade 7 på kvällen och övernattade. Träffade där ett par engelsk-studerande killar som mycket artig sa att dom ville träna sin engelska och gärna visa oss runt i Jember. Det var

tydligt inte så vanligt att turister stannade i den stan, så vi blev ganska uttittade... En av de här killarna bjöd hem oss, vi fick nån frukt-drink och nån sorts majsplättar, och blev uppvaktade som kungar av hela familjen som sa att det var en stor ära att ha oss som gäster. Vad säger man?

Fortsatte så nästa dag till Bali. Banyuwangi är "sista" staden på Java där man byter från tåg till buss och får åka färja (som verkade färdig att sjunka när som helst) de 3 km mellan Java och Bali. Det

Två apor och Åza i mitten.

finns inte järnväg på Bali, så det blev buss till Denpasar, Balis huvudstad. Väl där sent på kvällen tog vi en minibuss för 1000 rph/person till Kuta, det stora turistmålet med beacher, bungalows restauranger och barer. Fick en egen bungalow i två våningar för 12000 rph, dyrt för oss, men förhållandevis billigt kom vi fram till...

Marie Andersson

I Kuta kom vi att stanna en vecka. Nu var det SEMESTER! Vi badade i det varma havet (närmare 30 grader), ått på några av hundratals

mysiga restauranger och kopplade av. Kuta Beach är Australiensarnas Mallorca, och de är inte alltid så populära bland den inhemska befolkningen, och det kunde man ibland förstå som de super och skriker och gormar. Indoneserna själva är alltid väldigt tillmötesgående och vänliga, vi såg aldrig en enda sur min under den tiden vi var där, det verkar

som om fullständig harmoni råder. Det vore ju synd om turister kommer och lär ut våra dåliga vanor och intoleranta hållning, tycker vi. Trots denna turisttillströmning i Kuta, har "bykänslan" bibehållits tack vare en utmärkt lag som säger att inget hotell eller andra byggnader får vara högre än en 1 m.

Efter en vecka på latsidan sa vi hejdå till belgaren som åkte till Australien, och for via tre bemos upp till Ubud, Balis kulturcentrum vad gäl-oljemålning, träsnideri, saversmide m m. En liten by som nuförtiden tyvärr hyser fler turister än andra, vilket gjorde att vi bara stannade där en dag. Det var svårt att hitta losmen där, vi bodde på ett skabbigt ställe mitt ute på risfälten, med grodornas kväkande i bakgrunden. Här upptäckte vi att det på Bali — utanför Kuta-området — är ovanligt med elektricitet. På kvällarna delades det ut fotogenlampor till varje rum, och på dom flesta ställen där det fanns el så slog dom på generatorn när solen gick ner vid 6-tiden och stängde av den igen vid 10-tiden. På Bali är det nämligen naturen som tämmer rytmen. Folk går upp med solen vid 5-6, och lägger sej följaktligen tidigt.

Här inhandlas ananas via prutmetoden.

Det är inte konstigt att dom har svårt att förstå turister som sitter uppe halva eller hela natten. Politiskt sett är ju Indonesien förkastligt med sin militärdiktatur med folkmordet på Östtimor och allt vad det innebär, men detta verkar inte bry folk i allmänhet. Dom bor i sin by och har sina risfält och bygemenskapen, och vet nog i allmänhet inte vilket styrelseskick deras land har. Vi vågade inte prata för mycket med folk om såna saker, men om man frågade om Suharto så skrattade folk mest och sa "he's a playboy"... Från andra turister hörde vi talas om ett ställe som hette Candi Dasa på öns sydöstra del som skulle vara paradiset själv, så vi beslöt att åka dit. Vi skulle få byta bemo minst tre gånger och det skulle tro-

ligen ta större delen av dan att ta sej dit, så när en bemo-ägare tyckte att vi skulle chartra hans bemo så skulle han köra oss direkt dit lät det lockande. Hur mycket? frågade vi. 25000 sa han, då skrattade vi bara och fortsatte gå, då prutade han själv genast ner till 10000, och det tyckte vi att bekvämligheten kunde få kosta. På så vis tog den resan bara ett par timmar.

I Candi Dasa kom vi att stanna återstoden av vår semester, en vecka. Ett litet lungt ställe, totalt avstressat, en fin liten beach, en rad bungalows och dessa små mysiga restauranger. Det var sol, bad, mat och dryck för hela slanten.

Här träffade vi faktiskt en hel massa svenskar också. En kille som hade varit på resande fot i två år och beräknade att vara ute tre år till och hinna med Sydamerika, en tjej som varit ute ett halvår och kommit med transsibiriska järnvägen via Kina, Thailand, Malaysia och Singa-pore. Ett par som kom med buss (!) via Iran, Pakistan och Indien. Oj vad resugna vi blev!

Det blir nog Indonesien nån mer gång för våran del, men då en längre resa! Det är ett land att rekommendera!!

Åza & Marie

Marie och två beundrare...

RAPPORT FRÅN MARSCHEN TILL SÖDERKÖPING

En övermulen lördagsmorgon startade 46 förhoppningsfulla sin vandring mot vår jubilerande grannstad. Ute på Dagsbergsvägen roade vi oss med vårt eget Gå-Bingo och arrangörernas skonummer-tävling. Vid Fröbergakorset var det så dags för det första vätskeintaget. Tyvärr var drycken vi fick mer anpassad för svettiga löpare än för vandrare. Alltså väldigt klen sportdryck. Nu börjar vår egen medhavda saft bli eftertraktad. Till saken hör att vi under marschen drog på en tvåhjulig kärra prydd med standarer och vimpelar med NG:s nya logotype. Från Fröberga fortsatte vår muntra trupp mot Styrstad. Vid kontrollen, Malms gård,

många villiga händer erbjöd draghjälp. Resten av vandringen på E66:an gick utan vidare missöden och Qvarfordts lille grabb hade fått nya krafter så han sprang stundtals flera hundra meter före oss. Innan Söderköping samlade vi ihop oss, så att vi gemensamt kunde tåga in under den uppbyggda portalen i jubileumsstaden. Där bjöds vi på lite ostkaka och en mugg nyponsoppa. Marschen var avveckad och inte en regndroppe. En trevlig dag med god kamratanda under enkla former.

Peter J.

började vätskan i kroppen göra sig påmind. Damerna stod i kö vid den uppställda toan, och herrarna fick vänta tills skogen tätnade utmed vägen mot Tingstad.

Nu fick också karran nyttjas för vad den var tänkt för: Qvarfordts 6-årige son började känna trötthet så han fick vila i karran bland väskor och regnkläder. Framme vid Tingstad väntade nytt näringstillskott, kaffe med bulle bl a. Vid avfärden därifrån inträffade första tillbudet. Stödhjulets axel brast, så karran fick dras med oftare byten av manskap. Men

FAMILJEDAG I VRINNEVI

Sonja Andersson som "till vardags" serverar oss genom telefonväxeln, serverade på Vrinneviodagen kaffe med dopp till de som gått tipspromenaden. Här till Tomas Schwerger och Karl-Johan Mårtenssen.

Idagen den 26 april träffades vi NG:are vid Tjalvegården i Vrinnevi för att ha en trevlig förmiddag tillsammans. Efter att ha arrangerats av idrottsföreningen vid två tillfällen så var det vår fritidskommitté som stod för arrangemangen den här gången. Efter en halvgrå morgon, så kom solen fram och det blev riktigt skönt. Utbudet var stort, man kunde skjuta luftgevär, kasta pil, gå en härlig tipspromenad, dricka kaffe, se på barnfilm, köpa lotter m m. Fina priser lockade: Åbo och Ålandskryssningar, teaterbiljetter, fri entré till Malmårdens djurpark som dragplåster. Att pilkastning var populärt visste vi, men att pilkastningschefen Ove Rosin

skulle behöva dela ut köbiljetter det trodde vi inte. Så stort var nämligen intresset.

Luftgevärsskytte med Karl-Johan Mårtenssen som ledare blev också en stor framgång trots att artikelns skribent höll på att träffa Karl-Johan i stället för tavlan. Som en festlig avslutning på dagen uppträdde LM-spexarna inför ett 200-tal jublande NG:are med anhöriga.

När så folk började dra sig hemåt så hörde man många röster som tyckte de haft väldigt roligt och som hoppades att fritidskommittén kommer igen 1987 med en ny familjedag.

Självklart lovar fritidskommittén att göra det.

Per Sewne

Tommy Hagelberg och Jan Appelberg samt Jans dotter begrundar en av tipspromenadens kluriga frågor.

		RUBANKE	AV VARA	KÖ	EN GAY	FLÖDE	PLAN
→					→		
VIRVLA				ÄR ES NOVIS			
BIL- TIDNING FÖRR		ITU		Pronomen		HAR SIN SKUTA	
		Island		kan en boll			
SON- DER- AR					SEDEL	BEGÄRA	SKÄDE- PLATS
ES IN		AVSLUTA					
		SLO					
FEST				KLÄNG- VÄXTER			
UNG- ERSK HJÄL- TE				MANSNANN		PÅ PLÅT FRÅN EGYPTEN	
				FRÅS PÅ SIO			
AN- BRINGA					STOCK- HOLM		
JA PÅ RYSKA		SKAL- ORD		TJATA			

Ännu ett korsord, liksom förra gången, konstruerat av Assar Gunnarsson. Lös det, skriv på namn och avdelning, och lägg detta i någon av Pekingnytt's brevlådor, senast den 15:e augusti. LYCKA TILL!

VINNARE

Korsordet i förra numret som redaktören, lögnaktigt, påstod att Per Sewne hade konstruerat löstes av 19 personer. Den verkliga konstruktören heter Assar Gunnarsson och bland svaren drog vi en vinnare, Marie Persson, VT 314.

GRATTIS!

PEKINGNYTT

Redaktionskommitté: Rune Håkansson (ansvarig utgivare och redaktör), Assar Gunnarsson (metall), Per Sewne (SALF) och Ferens Weisinger (SIF). Foto där ej annat anges: NG:s Fotoklubb. Nästa nummer beräknas komma i sept 86. Manusstopp 15 aug.